

[Aksel Larsen.]

noget med den smørekspport, man fabler om. Og nu kommer handelsministeren og siger, at forskydningen i forholdet mellem vore importpriser og eksportpriser har kostet os en 600—700 mill. kr. om året. Ja, takket være kronenedskæringen — dér har vi nøglen til det; den er dog vist gennemført af regeringen, så man skal ikke, som ministre og socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), gøre, komme her og sige, at det er skam noget, regeringen ikke på nogen måde har ansvaret for, det skyldes ikke fejl eller forsømmelser i regeringens politik — ja, jeg tror, det var det sidste udtryk, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) benyttede.

Den højtærede handelsminister siger — det står på side 7 i det dupliserede eksemplar af hans tale —, at

„når 1950s valutaresultat ikke er blevet mere opskræmmende, end tilfældet er, så har oppositionen ingen andel i æren herfor“.

Den har nemlig ikke

„ladet nogen lejlighed gå forbi sig til at søge at presse regeringen til dispositioner, der yderligere ville have forøget underskuddet“.

Ja, det kan godt være, at disse ord passer møntet på de konservative og venstre, måske også retsforbundet; de passer i hvert fald ikke møntet på os. Jeg har allerede påvist det, og hvis der var tid til det og jeg ville tage denne tid, kunne jeg komme med mange flere detaljerede beviser for, at vi kommunister ved en mængde lejligheder har vendt os imod regeringens fejlagtige politik og påvist, hvilken politik der burde føres; men man har ikke villet lytte til os. Jeg vil ikke derfor påstå, at vor er æren for, at valutaunderskuddet ikke er større, end det er, men jeg vil gøre opmærksom på, at hvis man havde lyttet til os, havde Danmarks valutasituation været en helt anden og langt, langt bedre, end den er nu.

Jeg vil gentage, hvad jeg tidligere har bemærket, at der findes en udvej af vanskelighederne, også selvom man har kørt Danmark meget langt ud i uføret, men der findes kun en udvej, hvis man frigør Danmark for Marshallplanen og Atlantpagten,

hvis man fører en produktiv politik herhjemme og ikke en uproduktiv oprustningspolitik, og hvis man, hvad udenrigshandelen angår, ændrer signaler, sælger dér, hvor vi kan sælge med fordel, og køber dér, hvor vi med fordel kan købe, hvad vi har brug for, og ikke lader visse magter bestemme, med hvem vi må handle. Jeg vil tilføje, at man naturligvis på det indenrigspolitiske område også må foretage sig noget, men det, der dér forekommer os mest påkrævet, er et øjeblikkeligt og effektivt prisstop og et skattestop, samtidig med at man så passende kunne opfylde de krav, dansk fagbevægelse stillede allerede under krigen om et ærligt pristol.

Hvad vil regeringen imidlertid gøre for at overvinde de vanskeligheder, som man nu erkender eksisterer? Ja, der findes tre muligheder, siger handelsministeren: kreditpolitiske, finanspolitiske og så importreguleringen. Det første, siger handelsministeren, vil regeringen ikke. Det forekommer mig uendelig ædelmodigt og flot af regeringen, at den ikke vil benytte kreditpolitiske midler, efter at den i den tid, den har været regering, har sørget for, at den effektive rentesats er steget så meget, som tilfældet er, og efter at den for en månedens tid siden har sat diskontoen i vejret med 1 pct. Umiddelbart efter at man i høj grad har anvendt kreditpolitiske midler, er det virkelig ædelmodigt at komme og sige: regeringen vil ikke anvende kreditpolitiske midler. Den har gjort det. Den har i høj grad imødekommet de konservative.

Så vil den anvende finanspolitiske midler. Den vil gennemføre indirekte skatter, ikke fordi den mangler penge, men for at overbalancere statsbudgettet, trække pengene fra folk ind til staten, delvis bruge dem til afbetaling på tyskergælden, så går forbruget ned. Det er forresten mærkeligt, at når arbejderne i henhold til et, skal vi bruge et meget parlamentarisk ord og sige yderst skræbet pristol, med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ års forsinkelse får en femøre mere i løn, så råber størstedelen af pressen og politikerne i Danmark op om, at denne nye lønstigning er katastrofal, for den vil medføre nye prisstigninger, og prisstigninger er af det onde. Man har endda opnået at kapitalisere denne ulykkelige femøre og siger, at det drejer sig om 100 mill. kr. mere om året,